Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. september 2019 blev i sag nr. 93145:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 24/11 2018 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Alka forlanger penge retur i forbindelse med udbetaling af forsikringssum ved tyveri af min leasede bil. Uenighed omkring ejer/brugerforhold pga bilen har været lånt ud til [barn].
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Kravet fra Alka skal frafaldes, ligeledes skal de godtgøre erstatning ift. den sagsbehandlingstid jeg og andre har brugt i forbindelse med korrespondancen med Alka. De skal desuden betale alle omkostninger der måtte opstå overfor inkasso firma og andre."

Selskabet har i brev af 14/1 2019 til nævnet bl.a. anført:

> "Sagen drejer sig om, hvorvidt Alka Forsikring har været berettiget til at beregne erstatningen for en bil indregistreret til klager efter pro rata reglerne i Forsikringsaftalelovens § 6.
> …
> Klagers [barn] anmeldte den 23. januar 2018, at der havde været indbrud i [barns] lejlighed den foregående dag mellem kl. 14 og kl. 17. Klagers [barn] oplyste, at der ved indbruddet også var blevet stjålet en nøgle til [barns] mors [bil 1] og at bilen var blevet stjålet et par timer efter indbruddet i [barns] lejlighed.
>
> Klagers [barn] oplyste ved sin anmeldelse, at der var tale om en ekstranøgle til [bil 1], som [barn] opbevarede i en ur-kasse i sit walk-in closet, samt at [barn] mente, at gerningsmanden/gerningsmændene var gået direkte efter [barn], da det var kendt, at [barn] *'havde dyre ure og kørte rundt i en stor [bil 1] med sorttonede ruder.'*

Klagers [barn] har endvidere forklaret, at [barn] havde lånt bilen af sin mor dagen før indbruddet/tyveriet. [Barn] lånte i den forbindelse ekstranøglen og [barns] mor var fortsat i besiddelse af hovednøglen til bilen. [Barn] fortalte først sin mor om tyveriet af bilen dagen efter.

Både indbruddet og tyveriet af bilen er anmeldt til politiet og Alka Forsikring har indhentet lydfilerne fra anmeldelsen. Heraf fremgår det, at klagers [barn] få minutter efter at [barn] havde konstateret indbruddet kontaktede politiet og anmeldte det. Få timer efter dette opkald kontaktede klagers [barn] igen politiet og anmeldte, at [barns] bil var blevet stjålet.

[Barn] forklarede i den anledning til politiet, at [barn] sad derhjemme og kom i tanke om, at *'de har stjålet min bilnøgle, og jeg gik ned på parkeringspladsen og bilen er væk'*. [Barn] uddybede overfor politiet, at [barn] var kommet i tanke om, at [barn] havde en ekstranøgle i en urkasse og den manglede, hvorfor [barn] tog hovednøglen og gik ned på parkeringspladsen for at lede efter bilen, men når [barn] trykkede på fjernbetjeningen kunne [barn] ikke se sin bil lyse op.

[Barn] udtalte til politiet, at *'bilen er jo velkendt. Alle i området ved det er min bil. Hvem skulle være så dum at køre rundt i den'.*

Klagers [barn] oplyste uden tøven bilens nummerplade og modeloplysninger, men tilføjede, at bilen var indregistreret i [barns] mors navn.

Klagers [barn] har fastholdt, at det var [barn] selskabet skulle tale med omkring bilen, da [barn] havde lånt den og frabad sig, at selskabet kontaktede klager ([barns] mor).

Selskabets medarbejder fastholdt dog, at da det ifølge selskabets oplysninger var klager ([barns] mor) der ejede bilen, var selskabet nødt til at tale med hende og den 31. januar 2018 tog medarbejderen telefonisk kontakt til klager.

Klager forklarede, at hun havde afleveret hovednøglen til bilen til sin [barn] og at [barn] også havde ekstranøglen. Efterfølgende ændrede klager forklaring og oplyste, at hun fortsat havde hovednøglen.

Hendes [barn] havde ikke selv ringet til hende om indbruddet og tyveriet, men hun havde fået det at vide dagen efter om aftenen af [andet barn].

Klager ønskede nu ikke at besvare flere spørgsmål, og bad om at få yderligere spørgsmål på mail.

Ved medarbejderens fortsatte spørgsmål viste det sig, at klager ikke vidste meget om bilen, hverken pris, årgang eller kilometerstand. Klager oversatte løbende til [andet sprog] i baggrunden og svarede herefter på medarbejderens spørgsmål. Klager oplyste, at det var naboen og hendes mand der sad i baggrunden (talen var imidlertid om bilen).

Klager forklarede, at hendes [barn] kun havde lånt bilen få gange og at hun selv brugte den daglig. Ved en senere forklaring oplyste klager dog, at folk i hendes [barns] nærområde kendte bilen og vidste, at [barn] kørte i den.

2 minutter efter at Alka Forsikrings medarbejder havde talt med klager kontaktede klagers [barn] selskabet og skældte ud over, at selskabet havde stillet spørgsmål til klager, som [barn] mente retteligen skulle stilles til [barn], da [barn] vidste meget mere om bilen.

Da Alka Forsikring dels ikke fandt de fremkomne oplysninger tilstrækkelige dels fandt flere af oplysningerne uoverensstemmende foretog selskabet en del yderligere undersøgelser i sagen.

Det fremkom i den forbindelse, at klager havde overført 46.935 kr. til [leasingselskab] den 30. oktober 2017, men samme dag havde modtaget en kontant indbetaling på 46.900 kr. Det fremgår ikke hvem, der indbetalte dette beløb til klager og klager ønskede i første omgang ikke at oplyse/dokumentere dette.

Bilens forsikring blev betalt af klagers [barn] i henhold til en oprettet betalingsserviceaftale. Ifølge et notat i sagen kontaktede klagers [barn] selskabet den 27. november 2017, da den første pbs betaling var blevet afvist. Selskabets medarbejder fandt forklaringen om, at det var klagers [barn], der som en hjælp, betalte forsikringen for klager påfaldende, og spurgte derfor ind til ejer/bruger forholdene for bilen og forklarede, hvilke konsekvenser urigtige oplysninger om dette forhold ville have. Klagers [barn] oplyste i den forbindelse, at [barn] havde sin egen bil forsikret i et andet selskab (dette er imidlertid ikke efterfølgende søgt sandsynliggjort eller dokumenteret).

Den pbs konto, der er anført som betalingskonto i leasingkontrakten, er ikke klagers konto eller i hvert fald ikke den konto, som klager har sendt uddrag af. Da der, på den af klager fremsendte bankopgørelse, er posteringer af betalinger til [leasingselskab], må der på et tidspunkt være sket ændringer i den oprindelige leasingkontrakt.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 4. maj 2018, at det var selskabets opfattelse, at der var givet urigtige oplysninger ved forsikringens tegning og bilen retteligen både tilhørte og primært blev benyttet af klagers [barn], hvorfor der var foretaget en pro rata beregning i forhold til den præmie, der skulle være betalt for forsikringen. Da selskabet var forpligtet til at betale den fulde erstatning for bilen til leasingselskabet, ville den for meget udbetalte erstatning i forhold til det beregnede blive opkrævet hos klager.

Ved mail af 15. maj 2018 ankede klager denne afgørelse hovedsageligt med henvisning til, at der var tale om ordkløveri.

Alka Forsikring bevarede henvendelsen ved mail af 22. maj 2018 og meddelte at såfremt selskabet skulle foretage en revurdering ønskede man yderligere oplysninger, herunder kopi af leasingkontrakten med kontaktoplysninger, dokumentation for betaling af udbetalingen på bilen (bankoplysninger), dokumentation for betaling af vægtafgift (bankoplysninger) og dokumentation for tankning af bilen den 21. januar (bankoplysninger).

Klager fremsendte ved mail af 23. maj 2018 kopi af leasingkontrakten og kontoudskrift og meddelte, at benzinforbruget primært var betalt kontant. Klager afviste selskabets anmodning om samtykke under henvisning til, at samtykket var for bredt.

Alka Forsikring fastholdt i sit svar af 1. juni 2018 afgørelsen af 4. maj 2018 og tilføjede, at såfremt klager ønskede en revurdering af sagen, ønskede selskabet fortsat ovennævnte oplysninger, idet det af kontoudtoget ganske rigtig fremgik, at klager fra sin konto havde overført 46.935 kr. til lea-

singselskabet, men også at klager samme dag havde modtaget 46.900 kr. (det fremgik dog ikke hvorfra denne indbetaling kom).

Selskabet ønskede endvidere samtykke til at kontakte leasingselskabet for at få belyst forholdene omkring kontraktindgåelsen.

Alka Forsikring fremsendte herefter opkrævning af den del af den til leasingselskabet udbetalte erstatning, som der ikke var forsikringsdækning for. Selskabet rykkede for betalingen ved breve af henholdsvis 27. juli 2018 og 15. august 2018.

Klager fremsendte ved mail af 4. oktober 2018 sine bemærkninger til selskabets afgørelse.

Alka Forsikring besvarede klagers henvendelse ved mail af 12. oktober 2018, hvori selskabet i det hele fastholdt den meddelte afgørelse under henvisning til en lang række konkrete fakta, der var kommet frem under sagens behandling.

Klagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Ansvars- og kaskoforsikring for bilen – [bil 1] – blev tegnet med ikrafttræden den 15. november 2018 ved telefonisk henvendelse den 20. november 2017 fra et telefonnummer – som efterfølgende har vist sig tilhørte klagers [barn]. Forsikringen blev tegnet med forsikringsbetingelserne Bilforsikring PE-07. Der var tale om en bil ejet af [leasingselskab].

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 12 fremgår det, at selskabet under hensyntagen til både pris og betingelser skal have besked, såfremt:
…
Det er anført, at såfremt selskabet ikke får korrekt besked om ovennævnte forhold og/eller ændringer i disse, risikerer forsikringstager at miste retten til erstatning helt eller delvist.

På policens forside beder selskabet forsikringstager kontrollere, at de anførte oplysninger er korrekte, og kontakte selskabet såfremt noget skal ændres.

Ved tegning af autoforsikring indgår mange forskellige parametre til beregning af den præmie, som forsikringstager skal betale for forsikringen.

Nogle af de vigtigste parametre er bl.a. forsikringssøgendes alder og forsikringssøgendes status – er forsikringssøgende elitebilist eller ny bilist.

Såfremt forsikringssøgende ikke oplyser korrekt om disse forhold vil den præmie selskabet beregner sig, for den risiko, som selskabet påtager sig, ikke svare til den reelle risiko, som selskabet har.

Selskabet har behov for de korrekte oplysninger for at beregne præmien, så den afspejler den aktuelle risiko, dels af forretningsmæssige hensyn, dels af hensynet til de øvrige forsikringstagere, så det solidariske princip ikke forspildes.

Der foreligger flere forhold i sagen, som selskabet dels finder bekymrende dels finder dokumenterer, at bilen er indtegnet under forkerte forudsætninger.

Godt 3 uger forud for indtegningen blev der fra klagers mailadresse forespurgt på en forsikring for den pågældende bil med en fast bruger ved navn ..., hvorefter bilen den 20. november 2017 blev indtegnet med klager som fast bruger. Indtegningen skete som nævnt telefonisk fra et telefonnummer registreret til klagers [barn].

Klagers [barn] oplyste den 27. november 2017, at det var [barn] der betalte forsikringen for klager.

Det var klagers [barn] der indgik leasingaftalen, besigtigede bilen og afhentede bilen hos leasingfirmaet.

Det fremgår, af det af klager indsendte kontoudtog, at klager betalte leasingudbetalingen den 30. oktober 2017, men at der samme dag blev indbetalt et kontant beløb af samme størrelse på klagers konto. Klager har senere på fornyet forespørgsel oplyst, at beløbet blev indsat af hendes mor, men dette er dog ikke hverken sandsynliggjort eller dokumenteret.

Klager var udover den omhandlede [bil 1] registreret som ejer og fast bruger af en [bil 2]. Klagers oplysning om, at hun brugte den omhandlede [bil 1] dagligt finder vi således ikke troværdig.

Hverken forsikring eller vægtafgift for den omhandlede [bil 1] betales af klager.

Benzinforbrug på bilen betales kontant og kan ikke belyse ejerskabet.

Ved samtalen med selskabet den 31. januar 2018 udviste klager intet kendskab til bilens data og ønskede først ikke at besvare skadekonsulentens spørgsmål, men besvarede efterfølgende disse efter at have konfereret på [andet sprog] med personer i baggrunden.

Klager og klagers [barn] har givet modstridende oplysninger om låneforholdet, herunder hvem der var i besiddelse af nøglerne til bilen på tyveritidspunktet.

Ved anmeldelsen til politiet forklarede klagers [barn], at [barn] kom i tanke om, at [barn] opbevarede bilens ekstranøgle i en ur-kasse og opdagede at den var væk, hvorfor [barn] tog bilens hovednøgle og gik ned på parkeringspladsen og ledte efter bilen ved at bruge fjernbetjeningen.

Klagers [barn] oplyste ved anmeldelsen til selskabet, at klager havde bilens hovednøgle og [barn] kun havde lånt ekstranøglen, da [barn] lånte bilen dagen før tyveriet.

Klagers første forklaring om nøglerne til bilen var, at klagers [barn] havde fået begge nøgler til bilen, men klager ændrede senere dette til, at hun selv havde beholdt hovednøglen.

Selve oplysningerne om, hvem der kørte i bilen er tvetydige, idet klager først forklarede, at klagers [barn] kun havde lånt bilen få gange og at hun selv kørte i den dagligt. Det kan på den baggrund undre, hvad klager brugte den til hende indregistrerede [bil 2] til.

Klager oplyste imidlertid også i en senere forklaring, at folk i hendes [barns] nærområde kendte bilen og vidste, at [barn] kørte i den, hvorfor det ikke forekommer troværdigt, at [barn] kun skulle have lånt bilen få gange. Klagers senere forklaring stemmer overens med hvad hendes [barn] op-

lyste til politiet ved anmeldelsen: 'bilen er jo velkendt. Alle i området ved det er min bil. Hvem skulle være så dum at køre rundt i den'.

Efter tyveriet af den omhandlede [bil 1] købte klagers [barn] en anden bil ([bil 3]), som medio marts blev skiftet ud med en [bil 4], som fortsat er registreret til klagers [barn]. Disse køb vidner om, at klagers [barn] havde et kørselsbehov, som ikke længere kunne opfyldes efter tyveriet af den omhandlede [bil 1] eller for den sags skyld den anden bil, som klagers [barn] oplyste [barn] havde på gerningstidspunktet og som var forsikret i andet selskab (oplysningen er dog ikke dokumenteret).

Ved en samtale med selskabets skadekonsulent den 16. april 2018 oplyste klagers [barn], at [barn] nu havde fået en [bil 5, samme mærke som bil 1], som også var registreret med klager som fast bruger. Klagers [barn] har dog efterfølgende sat denne bil til salg (hvilket indikerer, at det rent faktisk også var [barns] bil).

Uvist af hvilken årsag henvendte klagers [barn] sig til selskabet den 9. april 2018 og bad om en prisoplysning på en ansvars- og kaskoforsikring for den stjålne [bil 1].

Det fremgår af Forsikringsaftalelovens § 6, at såfremt forsikringstageren har givet urigtige oplysninger, er selskabet fri for ansvar, hvis det antages, at det ikke ville have tegnet forsikringen, såfremt de korrekte forhold havde været oplyst.

Må det antages, at selskabet ville have overtaget forsikringen, men på andre vilkår hæfter det i det omfang, i hvilket det mod den aftalte præmie ville havde forpligtet sig.

Vi må på baggrund af de fremkomne oplysninger lægge til grund, at den reelle ejer og bruger af den stjålne [bil 1] er klagers [barn] og da selskabet ville have beregnet sig en anden præmie, såfremt den korrekte risiko havde været oplyst ved tegningen af forsikringen, må vi med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 6 fastholde den foretagne pro rata beregnede erstatning og som konsekvens heraf også fastholde vores opkrævning af forskellen på den til leasingselskabet udbetalte erstatning og den erstatning som klager er berettiget til."

Klageren har i brev af 15/1 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Alt hvad Alka fremlægger er teorier og påstande og jeg mener bevisbyrden stadig ligger hos dem.

Bemærkning til notat fra telefonopkald d. 27. November 2017: Fra start af med indkøb af bil, oprettelse af kontrakt samt oprettelse af forsikring til salg af bilen har [klagers børn] hjulpet mig, inklusiv [barn]. Som nævnt, er det normalt vi hjælper hinanden i vores familie. Desuden ved jeg intet om biler hvorfor det er meget normal adfærd at få sine børn til at hjælpe en med indkøb og salg.

Alka ligger vægt på [barn] har erhvervet sig en bil i perioden efter tyveriet af min bil. Og efterfølgende solgt den igen. Men hvorfor er der ikke blevet belyst at [barn] også har erhvervet sig en [bil 4] samt en motorcykel som [barn] har haft siden dengang og indtil dags dato.

Hvordan kan det være relateret til tyveriet af min bil at [barn] køber en [bil 3], en [bil 4] samt en Motorcykel og sælger [bil 3] efterfølgende?"

7. 93145

Selskabet har i brev af 8/2 2019 til nævnet bl.a. anført:

> "Selskabets anbringender om, at klagers [barn] købte bil umiddelbart efter tyveriet af [bil 1] skal ses i sammenhæng med de øvrige oplysninger i sagen, idet det som anført vidner om et kørselsbehov, som ikke længere kunne opfyldes efter tyveriet af [bil 1].
>
> Forsikringen for [bil 1] blev tegnet med et årligt kørselsbehov på 20.000 km. og da det på baggrund af undersøgelserne i nærværende skadesag kom frem, at klager også er registreret ejer og bruger af en [bil 2] (forsikret i andet selskab) undrede klagers bemærkninger om, at hun brugte [bil 1] dagligt selskabet, ligesom det kan undre hvad klager i givet fald brugte [bil 2] til.
>
> At klagers [barn] efter tyveriet angiveligt købte flere biler (udover [bil 3] også en [bil 4]) og motorcykel/cykler er for så vidt ikke relevant for nærværende sag, men understøtter snarere selskabets opfattelse af, at klagers [barn] havde et kørselsbehov, som ikke længere kunne opfyldes ved brug af den stjålne bil. De fremsendte registreringsattester på en (samme) … motorcykel er således heller ikke relevante for nærværende sag.
>
> Klagers [barn] har endvidere efterfølgende oplyst overfor selskabets skadekonsulent, at [barn] nu havde købt en [bil 5, samme mærke som bil 1] (som dog også blev indregistreret til klager).
>
> Derudover var oplysningerne om, hvem der kørte i bilen tvetydige, idet klagers forklaring om, at hun kørte bilen dagligt blev modsagt af forklaringerne til politiet ved anmeldelsen og forklaringerne om, at bilen var velkendt i området og alle vidste, at det var klagers [barns] bil.
>
> Der foreligger som nævnt flere forhold i sagen, som selskabet dels finder bekymrende dels finder dokumenterer, at bilen er indtegnet under forkerte forudsætninger og vi må i det hele fastholde vores stillingtagen, som meddelt i vores brev til Ankenævnet for Forsikring af 14. januar 2019."

Klageren har i brev af 16/2 2019 til nævnet bl.a. anført:

> "Det giver ingen mening det Alka fremlægger. Alka gentager sig selv uden nogen som helst beviser for deres påstande. Det virker som det rene gætværk for at få det hele til at fremstå som ønsket. Alt hvad der er sagt er tidligere blevet kommenteret og Alka kommer ikke med nye udsagn, dog træder de stadig i samme argumenter omkring hvem der muligvis skulle have været primære bruger af den stjålne bil.
>
> Det en vandret løgn at [barn] har afgivet forklaring til politiet omkring det har været [barns] bil som blev stjålet. Som tidligere nævnt ringede [barn] politiet op på dagen for tyveriet og sagde noget i stil med: 'Min' bil er blevet stjålet fra parkeringen. Det er ganske normalt man taler i jeg form når man udtrykker sig i den forstand at politiet skulle forstå bilen var stjålet fra [barns] varetægt. På samme måde havde [barn] udtrykket sig til politiet at [barn] mente det med 100 % sikkerhed var nogen der kendte [barn] som havde lavet indbruddet hos [barn], hviket Alka tolker som 'bilen var velkendt i området'.
>
> Desuden skal det endnu en gang pointeres at Alka har prøvet med alle knep for at få sagen til at falde ud til deres fordel. Alka's skadekonsulent var ude ved [barn] ifb. indbruddet. Samtalen dre-

jede sig om indbruddet og ikke om den stjålne bil som de påstår [barn] har sagt skulle være [barns]. De finder tingene 'bekymrende'. Det tyndt fra Alka's side at påstå at forholdene er således, på bagrund af de finder udsagnene bekymrende.

Ordkløveri og påstande uden dokumentation er alt hvad Alka har fremlagt i sagen indtil d.d. Bevisbyrden må være hos Alka, hvis de mener bilen har været ejet eller brugt primært af [barn]."

Selskabet har i brev af 5/3 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet fortolker ikke udtalelserne til politiet. De gengivne udtalelser stammer fra klagers [barns] alarmopkald til politiet, hvor klagers [barn] udtalte: 'De har stjålet min bilnøgle' og 'Alle i området ved, at det er min bil'.

Det skal bemærkes, at selskabets skadekonsulenter sjældent bruger stærkere udtryk end at de finder de konstaterede forhold/oplysninger bekymrende.

Vi må på baggrund af de anbringender vi har anført i vores breve til Ankenævnet for Forsikring af 14. januar 2019 og 8. februar 2019 i det hele fastholde, at vi finder, at bilen er indtegnet under forkerte forudsætninger og vi derfor fastholder den foretagne pro rata beregnede erstatning og som konsekvens heraf også fastholder vores opkrævning af forskellen på den til leasingselskabet udbetalte erstatning og den erstatning som klager er berettiget til."

Klageren har i kommentar af 7/3 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Hvis man vil vægte det som Alka mener de har hentet fra politiet og skulle være sagt af [barn] så skal man se det i kontekst. Som sagt er der blevet talt i jegform da bilen blev stjålet fra [barns] varetægt."

Sekretariatet har ved brev af 15/4 2019 anmodet selskabet om yderligere oplysninger. Selskabet har i brev af 21/6 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Undertegnede kan desværre ikke forklare forskellen på de to udregnede præmiebeløb. Udregningen foretages automatisk af forsikringssystemet på baggrund af de parametre, som selskabet har valgt, at der skal lægges vægt på.

Der indgår rigtig mange forskellige parametre f.eks. forsikringstagers alder, bopæl og skadehistorik, status (elitebilist eller ny bilist), bilens alder og værdi, kørselsbehov m.m.

En del af parametrene vil i sagens natur ændre sig løbende, hvorfor der kan være forskel på hvilken præmie systemet beregner på forskellige tidspunkter."

Klageren har i kommentar af 24/6 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg fastholder at bilens primær bruger er mig jf. de oplysninger og dokumenter som allerede er fremført. Når det er sagt kan jeg ikke forstå hvordan alkas krav overhovedt kan nærme sig det de forlanger taget betragtning af bilens værdi og de allerede afholdte beløber."

9. 93145

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af selskabets telefonlog af 27/11 2017 fremgår bl.a.:

> "… ringer ind da pbs er blevet afvist. [Barn] oplyser at det er [barn] der betaler for at hjælpe [barns] mor. Jeg stiller spørgsmål ved bruger/ejerforhold, [barn] oplyser at [barn] har sin egen bil i andet selskab. Jeg synes stadig det er lidt suspekt, og har fortalt kunden hvilke konsekvenser det vil kunne have"

Af mail af 30/8 2018 fra klageren til selskabet fremgår bl.a.:

> "Vedrørende indbetalingen af 46.900 kr. på min konto, er det som nævnt over for banken, en gave fra min mor. En kvinde på + 80 gør ikke brug af netoverførsler, hvorfor beløbet er modtaget kontant. Samme forklaring er afgivet over for banken ved indbetalingen af pengene, hvorfor I kan kontakte banken og forhøre jer om netop denne, og kun denne, indbetaling. Jeg ønsker ikke at i ellers har indsigt i min privatøkonomi.
> Angående forsikringsbetalingen og betalingsserviceaftalen er det som nævnt over for jer mundtligt telefonisk én gang tidligere, således vores familie har valgt at indrette os økonomisk. [Barn] ønsker at hjælpe mig med forsikringen af nogle kulturelle- og personlige årsager, heriblandt gammel gæld til mig, som jeg ikke vil komme nærmere ind på."

Af udprint over registreringsoplysninger for bil 2 fremgår det, at klageren er primær ejer og bruger af bilen. Af udprint over registreringsoplysninger for bil 5 fremgår det, at der er tegnet forsikring den 13/4 2018, at klageren er primær bruger, og at ejeren er et leasingselskab. Af salgsannonce vedrørende bil 3 og bil 5 fremgår det, at klagerens barn har haft bilerne til salg ved salgsannonce af henholdsvis marts 2018 og oktober 2018. Det fremgår af udprint fra Danmarks Motorregister, at klageren er bruger, og at et leasingselskab er ejer af den stjålne bil.

Af klagerens police fremgår bl.a.:

> "Policen er sammen med forsikringsbetingelserne din forsikringsaftale med Alka.
> Vi beder dig kontrollere, at oplysningerne på policen er korrekte. Hvis noget skal ændres bedes du venligst ringe til os.
> …
> **Oplysninger om forsikringstageren**
> Forsikringstager: [Klageren]
> …
> Præmietrin: 8 – Fastpris
> …
> **Registreret ejer af køretøjet**

[Leasingselskab]"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**12. Hvornår skal vi have besked?**

12.1 Af hensyn til prisen og de betingelser der gælder for forsikringen, skal vi have besked, hvis:

- De oplysninger vi har om din bil og dit kundeforhold – som fremgår af policen – ikke stemmer overens med de faktiske forhold.
  …
- Bilen får en anden fast bruger, flere brugere eller flere ejere.
  …
- Bilen bliver afhændet, udskiftet eller får en ny ejer.
  …

Når vi har fået besked, tager vi stilling til om forsikringen kan fortsætte og på hvilke betingelser. Hvis vi ikke får besked, risikerer du at miste retten til erstatning helt eller delvist.
…
25. Regres
25.1 Regres betyder, at vi har ret til at få udbetalte beløb tilbagebetalt.
…
25.4 Vi har regres, hvis vi har erstattet en skade, som ikke er omfattet af forsikringen.
25.5 Vi har regres, hvis du har givet forkerte/fortiet oplysninger, der har betydning for forsikringsaftalen jf. forsikringsaftalelovens §§ 4-10."

Nævnet har fået forelagt logget anmodning om prisoplysning på den stjålne bil, hvoraf det fremgår, at den årlige pris på bilforsikringen ville have været 14.001,25 kr., hvis forsikringstageren var klagerens barn, samt selskabets interne indtegningsregler.

<u>Nævnet udtaler:</u>

Klagerens barn anmeldte den 23/1 2018, at der havde været indbrud i barnets lejlighed. Barnet oplyste, at der ved indbruddet også blev stjålet en nøgle til klagerens leasede bil, og at bilen blev stjålet et par timer efter indbruddet. Selskabet betalte erstatning til leasingselskabet med 112.500 kr. og opkrævede herefter 65.924,70 kr. fra klageren.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har opkrævet beløbet. Hun kræver endvidere, at selskabet skal betale erstatning i forhold til den sagsbehandlingstid, hun og andre har brugt i forbin-

delse med korrespondancen med selskabet samt inkassoomkostninger og andre omkostninger, der måtte opstå.

Selskabet har opkrævet beløbet hos klageren under henvisning til, "at den reelle ejer og bruger af den stjålne [bil 1] er klagers [barn] og da selskabet ville have beregnet sig en anden præmie, såfremt den korrekte risiko havde været oplyst ved tegningen af forsikringen, må vi med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 6 fastholde den foretagne pro rata beregnede erstatning og som konsekvens heraf også fastholde vores opkrævning af forskellen på den til leasingselskabet udbetalte erstatning og den erstatning som klager er berettiget til".

Det fremgår af policen, at klageren er forsikringstager, og at leasingselskabet er registreret ejer af køretøjet. Policen indeholder ingen angivelse af bruger eller fast bruger. Af udprint fra Danmarks Motorregister fremgår det, at klageren er bruger, og at leasingselskabet er ejer af bilen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet har bevist, at klagerens barn var den reelle bruger af bilen.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at bilen blev stjålet fra barnets adresse, at det var barnet, der betalte for forsikringen og oplysningerne om, at det af klagerens kontoudtog fremgår, at klageren fra sin konto har overført 46.935 kr. til leasingselskabet, og at klageren samme dag modtog 46.000 kr. kontant.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at klageren også er registreret som ejer og primær bruger af bil 2, at klageren efter tyveriet er registreret som primær bruger af en bil af samme mærke som den stjålne, og at barnet efterfølgende har sat den pågældende bil til salg, og at det heraf fremgår, at det er barnets bil.

Selskabet har ikke fremlagt materiale fra indtegningstidspunktet – eksempelvis en begæring – hvorfor nævnet ikke kan lægge til grund, at klageren over for selskabet har afgivet oplysninger

om brugerforholdet til bilen i forbindelse med tegningen. Nævnet finder derfor, at forholdet må vurderes efter forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6.

Nævnet finder, at det er almindelig kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugerens risikooplysninger, hvorfor klageren ved tegningen burde have oplyst, at hendes barn var bruger af bilen. Nævnet finder, at det må tilregnes klageren som groft uagtsomt, at denne oplysning ikke er givet til selskabet.

Nævnet bemærker, at efter bekendtgørelse nr. 1498 af 13. december 2017 om registrering af køretøjer § 42, stk. 1, skal en bruger med bopæl her i landet registreres som bruger af køretøjet.

Selskabet har opgjort erstatningen forholdsmæssigt på baggrund af, at bilen er indtegnet med en præmie på 6.753,65 kr., og at præmien ville have været 15.733,04 kr., hvis selskabet havde været vidende om, at klagerens barn var den reelle bruger af bilen. Selskabet har fremlagt kopi af logget anmodning om prisoplysning på den stjålne bil, hvoraf det fremgår, at den årlige pris på bilforsikringen ville have været 14.001,25 kr., hvis forsikringstageren var klagerens barn.

Selskabet har i brev af 21/6 2019 til nævnet anført, at selskabet ikke kan forklare forskellen på de to udregnede præmiebeløb på henholdsvis 15.733,04 kr. og 14.001,25 kr., og at "udregningen foretages automatisk af forsikringssystemet på baggrund af de parametre, som selskabet har valgt, at der skal lægges vægt på. Der indgår rigtig mange forskellige parametre f.eks. forsikringstagers alder, bopæl og skadehistorik, status (elitebilist eller ny bilist), bilens alder og værdi, kørselsbehov m.m. En del af parametrene vil i sagens natur ændre sig løbende, hvorfor der kan være forskel på hvilken præmie systemet beregner på forskellige tidspunkter".

Nævnet finder, at selskabet har bevist, at selskabet i henhold til selskabets indtegningsregler ville have tegnet forsikringen med en højere præmie, hvis de rette brugerforhold var oplyst til

selskabet ved tegningen af forsikringen. Nævnet finder dog, at selskabet alene har bevist, at præmien ville have været fastsat til 14.001,25 kr.

Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7 har opgjort erstatningen for den stjålne bil som en pro rata erstatning og har opkrævet forskellen på den til leasingselskabet udbetalte erstatning og den erstatning, som klageren er berettiget til fra klageren, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 25.

Nævnet finder, at selskabet ikke skal betale erstatning i forhold til den sagsbehandlingstid, som klageren og andre har brugt på sagen samt inkassoomkostninger.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, skal anerkende, at selskabet alene har været berettiget til at opgøre pro rata erstatningen på baggrund af, at præmien ville have været fastsat til 14.001,25 kr., hvis de rette brugerforhold var oplyst til selskabet ved tegningen af forsikringen.

Klageren får i øvrigt ikke medhold.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings